

תת"ע 8090/04 - מדינת ישראל נגד מנצור שמעון מנצור שמעון

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

18 דצמבר 2017

תת"ע 8090-04-04 נספחים:

בפני כב' השופט עופר נהרי

מאשימה מדינת ישראל

נגד

מנצור שמעון מנצור שמעון

נאמש

הכרעת - דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהנאשם רכב על אופנוו ימהה בכביש מס' 4 בק"מ 113 מצפון, לא ציתת הוא עפ"י הטענה להוראת שוטרת במדים אשר הורתה לו לעצור בצד ולא עצר, וזאת בנגד לתקנה 23 (א) (1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיחס לו ולפיכך נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת הגב' נתן אל קדם (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש דוח פעולה והדו"ח אשר ערכה סומנו ת/1 ו-ת/2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר מנצור שמעון (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר שנתתי את דעתם לראיות שהוגשו, לעדויות שנשמעו, ולסיכום הצדדים, וגם לאחר שימושי לנגד עני כי עדות יחידה מטעם המאשימה מצויה בפני, הגיעו לכל מסקנה שהتبיעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם וכי לפיכך דין זה להרשעה.

ולהלא נימוקיה המפורטים של הכרעת הדיון:

השוטרת ערכה דוח, אף דוח פעולה, מפורטים אשר מן המצוី בהם עולה כי הנאשם, על אופנוו, בחר שלא לצית להוראותיה הברורות של השוטרת, אלא תחת זאת, ובכל הבוד, להתעמת עמה הן על הכביש והן בסופה של דבר לכשועוכב.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

הן מהפרטים שרשמה השוטרת בת/1 ובת/2 והן מהדברים שהנאשם עצמו אישר כי גם אמר לה לכחלבסוף נעצר, עולה שהנאשם מצא לנכון לא רק להפריע באופן מתמשך לשוטרת אגב פעולה שביצעה לחסימת הכביש אלא - וזה העיקרי המצו依 על הפרק בתיק זה - להימנע מלאcit להוראותיה החזרות לעצור בצד.

הנאשם אף בחר בשלב מסוים, לאחר שכבר נעצר, לסרב להזדהות בפני השוטרת.

הנאשם - בתגובהו עלஅ אחר אמר את הדברים הבאים (אותם אישר כי אמר) (דברים המחזקים את גירסת השוטרת בקשר עם התנהלותו באירוע) (ציטוט): "הכל מצולם ! זו צורה שאט מציגת בכביש לא יכולה לתת לעבור ולחשום את התנועה. לא יהיה כלום בכביש איזה אנשים... אני לא יעצור באמצעות הכביש. לא נתן לך רשות לא מזדהה". (ציטוט מתגובהו של הנאשם בת/1 כאמור).

לא הייתה מחולקת שהשוטרת הייתה בניידת גלויה וגם לא נסתר (בהתאם למצוי בדו"ח הפעולה, בדו"ח עצמו ובעדות השוטרת) כי היא ביצעה, באמצעות הנידת ועפ"י הנחיות שקיבלה, האטה תנועה בכביש מס' 4 לנוכח קבלת מידע על אירוע בדבר מצוקה של בחור ובחורה באמצעות כביש מס' 4.

מת/1 ות/2 עולה כי השוטרת גם השתמשה בכရזה כדי לבצע את מלאכתה וכדי גם להוראות לנאים.

הסתבר שהנאשם בחר הראשית להימדד לנידת וזאת על אף שהשוטרת כרזה לו מספר פעמים שלא להימדד לנידת.

בהמשך לכן, בחר הנאשם לעקוף את הנידת, להוריד יד מהcidון ולסמן לשוטרת דבר מה. בשלב זה, ומשלבדהיה לא ידעה השוטרת שמא מצוי אולי אף הנאשם עם אופנוו במצוקה, הורתה השוטרת לנאים באמצעות הכרזה כי יעצור בצד אך הנאשם בחר להמשיך ולסמן לה עם ידיו ואף האיז את מהירות נסיעתו למראות קריואתיה של השוטרת אליו לעצור.

בהמשך לכך ולנוכח כך המשיכה השוטרת בנסיעה אחר הנאשם ושוב כרזה לו לעצור בצד ועד לכחלבסוף נעצר בצד.

ולאחר שנעצר - וכאנ כאמור חיזוק לרוח הדברים ולגישתו והתנהלותו בכל הבוד של הנאשם באירוע זה - בחר הנאשם לצחוק על השוטרת למה היא מציגת ו"לא נותנת לעבור" וטען כי "לא יהיה כלום בכביש".

השוטרת טרחה והסבירה לו بما היה מדובר אך הנאשם בחר להמשיך בצעקוותיו עליה ואף כאמור סירב לתת לה רשות נהיגה ולהזדהות.

השוטרת אף הסבירה כי במהלך נסיעתה, במקום שהנאשם יפעל בהתאם להוראותיה ולא יcmdד לנידת, בחר הוא בכל

זאת לעשות כן, ובשל כך נאלצה היא לחתת תשומת לב אליו במקום למשימתה המקורית.

אלא, כאמור, אי החלטת המוחס לנאשם הוא בעיקרו בכך שבחר בהמשך לכך שלא לעצור בצד למרות הוראות חוזרת ונשנות לעשות כן.

בכל הכבוד, איני מקבל את גירסת הנאשם כי לא שמע את הכריזה.

לא נסתר כי מהירות הנסיעה של הניתנת הייתה 70 קמ"ש ואף לא נסתר - ואף חזק - כי הנאשם בחר להימדד לניתנת. ככלומר היה קרוב לניתנת.

גם הסימונים שבחר הנאשם לעשות לשוטרת עם ידו מלמדים כי היה בקשרתה.

אין לקבל בנסיבות אלה את טענת הנאשם על כי לא שמע את הכריזה.

אבל, הבהיר בסופו של יום כי הנאשם לא ראה כל כתמיוכין בדבר מה בגירסתו, שכן העיד כי הואר מעשה לא צילם אף אכן סימן לשוטרת כי הוא מצלם.

במקום לפעול בהתאם להוראות השוטרת בחר הנאשם - לדבריו שלו - לעזוב יד מכידון האופנו ולסמן לה עם ידו (תו רדי רכיבתו) על הראש שלו ולהציבע גם על הטלפון שלו.

עוד ציין הנאשם בעדותו בבית המשפט כי הוא אכן סימן לשוטרת עם היד סימון של "זלוול ביד" וכי "היא צודקת" בעניין זה.

ובכן, בכל הכבוד, אף מדבריו של הנאשם עצמו עולה כי מתקיים חיזוק לגירסת השוטרת בדבר התנהלותו של הנאשם ביחס להוראותיה של השוטרת לפניו.

כאמור, בנסיבות האירוע שהובאו בפני ובשים לב גם לרוח התנהלותו של הנאשם, בהתנגדות, בסימני ידים, במלל, ולבסוף גם בסירוב להציג רשות ולהזדהות, אני סבור כי הוכח הדברי - מכח עדות השוטרת בה שמצאת עפ"י סימני האמת והתרשםות הישירה ליתן אמון - ומכך גם החיזוק שמצאת בדברי הנאשם עצמו - כי גובשו יסודות העבריה שייחסה לנאים.

אני מוצא לפיקר לקבוע עפ"י המכשול שהובא לפני, שהנאשם ראה, שמע והבין את הוראות השוטרת אך בחר כאמור להתעמת ולא לצית לכתהתקש.

לאור כל המפורט לעיל מושמע בזאת הנאשם בעבירה שויוסה לו.

ניתנה היום, 18.12.17 , במעמד הצדדים